

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin annetun lain 9 §:n muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin annettua lakia niin, että täytäntöönpano voitaisiin kieltää tai määrätä keskeytettäväksi, jollei oikaisuvaatimus, säännönmukainen valitus tai perustevalitus ole ilmeisen aiheeton. Kiellon tai keskeytyksen ehdoksi voidaan määrätä, että vaatimuksen esittäjän on asetettava vakuus, jos saatavan perintä tai

täytäntöönpano muutoin saattaisi vaarantua. Velallisella olisi lisäksi oikeus aina saada täytäntöönpano keskeytymään asettamalla vakuus. Siltä osin kuin täytäntöönpanon kieltämisestä ja keskeyttämisestä ei ole säännöksiä veroulosottolaissa, ehdotetaan sovellettavaksi ulosottolain säännöksiä.

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan ensi tilassa.

PERUSTELUT

1. Nykytila

Verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin annetun lain (367/1961), jäljempänä *veroulosottolaki*, 9 §:n 1 momentti koskee täytäntöönpanon kieltämistä ja keskeyttämistä silloin, kun saamisen määräämisestä tai maksuunpanosta on tehty säännönmukainen valitus, perustevalitus taikka verotusta tai ennakkoperintää koskeva oikaisuvaatimus. Säännöksen mukaan muutoksenhakua tai oikaisuasiaa käsittelevä viranomainen voi kokonaan tai joltakin osin kieltää tai keskeyttää täytäntöönpanon, jos aiheutta siihen ilmenee. Kielto- tai keskeytyshakemuksen ratkaisee verotuksen oikaisulautakunta, lääninoikeus tai korkein hallinto-oikeus.

Veroulosottolain 9 §:n 2 momentin mukaan milloin se, jonka omaisuutta on ulosmitattu, tahtoo valituksensa tai oikaisuvaatimuksensa perusteella hakea täytäntöönpanon keskeytystä, hänen tulee ilmoittaa siitä heti tai viimeistään kahdeksantena päivänä ulosmittauksen jälkeen ulosottomiehelle. Ilmoi-

tuksella on täytäntöönpanon keskeyttävä vaikutus. Pykälän 3 momentissa ovat säännökset keskeytyshakemuksen tekemisestä. Kirjallinen hakemus osoitetaan ulosottomiehelle. Hakemukseen liitetään todistus muutoksenhaun tai oikaisuasian vireilläolosta taikka valituskirjelmä perusteineen. Ulosottomiehen on pykälän 4 momentin mukaan viipymättä toimitettava keskeytyshakemus ja siihen liittyvät asiakirjat asianomaiselle valitus- tai oikaisuviranomaiselle. Pykälän 5 momentissa säädetään perustevalitusosoituksen antamisesta.

Veroulosottolain 10 §:n 1 momentissa ovat säännökset sen tilanteen varalta, että velallinen tehtyään ilmoituksen aikomuksestaan hakea täytäntöönpanon keskeytystä ei toimita määräajassa kirjallista keskeytyshakemusta ulosottomiehelle. Tällöin täytäntöönpanoa jatketaan. Pykälän 2 momentissa säädetään kielto- tai keskeytysmääräyksen voimassaoloajasta. Pykälän 3 momentissa on keskeytyshakemuksesta annettua päätöstä koskeva muutoksenhakukielto. Kielto- tai keskey-

tyshakemusta ei tarvitse pykälän 4 momentin mukaan käsitellä monijäsenisessä kokouksessa.

Verotuksen oikeusturvatyöryhmä katsoi välimuistiossaan (valtiovarainministeriön työryhmämuistioita 17/97), että verojen perimisen mahdollisuus ilman lainvoimaista päätöstä tulisi edelleen säilyttää verotuksen massaluonteen vuoksi. Samoin veron valituksenalaisuus ei automaattisesti voi johtaa veronmaksun lykkäykseen ja ulosoton kieltoon tai keskeytykseen. Työryhmä kuitenkin katsoi, että ulosoton kiellon ja keskeyttämisen perusteet on laissa riittämättömällä tavalla säännelty. Työryhmä katsoi, että verovelvollisella tulisi aina olla oikeus estää ulosotto antamalla riittävä vakuus.

Ulosoton muutoksenhaku-uudistuksen yhteydessä uudistettiin myös yleiset täytäntöönpanon kieltämistä ja keskeyttämistä koskevat säännökset. Keskeyttämissäännökset koottiin ulosottolain (37/1895) 9 lukuun. Ne koskevat ulosottovalitukseen ja täytäntöönpanoriitaositukseen liittyvää keskeyttämistä. Lisäksi ulosottolain 3 luvun 12 §:n 2 momentissa, joka koskee muutoksenhakua ulosottooperusteeseen, on viittaus ulosottolain 9 luvun säännöksiin. Viimeksi mainitut säännökset tulevat täten sovellettaviksi myös silloin, kun ulosottooperusteeseen haetaan muutosta.

2. Ehdotetut muutokset

2.1. Kielto- ja keskeyttämissäännökset

Koska veroulosottolain 9 §:n 1 momentissa oleva keskeytys- ja kieltosäännös on suhteellisen yleisluonteinen, tulisi sitä selkeyttää keskeyttämisen ja kieltämisen perusteiden osalta. Oikeusturvasyistä tulisi asioissa, jotka pannaan täytäntöön ilman tuomioistuimen antamaa tuomiota tai päätöstä, kiello- tai keskeytyshakemus lähtökohtaisesti hyväksyä. Tilanne on jossain määrin toinen muun muassa silloin, kun pannaan täytäntöön alioikeuden tuomiota tai päätöstä. Asia on silloin kertaalleen ollut tuomioistuimessa täytäntöönpanossa menettelyssä tai vastapuolella on ainakin ollut mahdollisuus siihen (yksipuolinen tuomio).

Keskeytys- ja kieltoperusteiden täsmentämisen lisäksi veroulosottolain 9 §:n 1 momentti olisi perusteltua yhdenmukaistaa keskeytys- ja kieltopäätöksen sisällön osalta ulosottolain säännösten kanssa.

Veroulosottolain 9 §:n 1 momenttia ehdotetaan edellä mainituista syistä muutettavaksi siten, että saamisen täytäntöönpano voitaisiin kieltää tai keskeyttää, jollei valitus tai oikaisuvaatimus ole ilmeisen aiheeton. Ehdotus ei koske veron maksun lykkäystä, josta säädetään verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) 90 §:ssä.

Muutoksenhakemusta tai verotuksen oikaisuasiaa käsittelevällä viranomaisella olisi harkintavalta sen suhteen, milloin valitusta tai oikaisuvaatimusta voidaan pitää ilmeisen aiheettomana. Muussa tapauksessa aivan perusteettomilla valituksilla, perustevalituksilla ja oikaisuvaatimuksilla voitaisiin estää täytäntöönpano. Jos ratkaisuun vaikuttavat oikeuskysymykset tai tosiasiat olisivat ainakin jossain määrin tulkinnallisia tai epäselviä taikka oikeuskäytännössä esiintyisi epäyhtenäisyyttä, tulisi täytäntöönpano kieltää tai keskeyttää.

Ehdotettu säännös koskisi verotuksen oikaisulautakunnan ja ensiasteen muutoksenhakuomioistuimen eli läänioikeuden lisäksi periaatteessa myös korkeinta hallinto-oikeutta. Selvänä kuitenkin voitaneen pitää sitä, että sen jälkeen, kun asiasta on jo yhden muutoksenhakuasteen ratkaisu, joka on kiellon tai keskeytyksen pyytäjälle vastainen, pyyntöön voidaan suhtautua pidättyväisemmin kuin ensimmäisessä asteessa.

Kieltämisen tai keskeyttämisen ehdoksi voitaisiin vaatia velalliselta vakuuden asettamista, jos saamisen perintä tai täytäntöönpano muutoin saattaisi vaarantua. Näin olisi mahdollista pienentää omaisuuden hukkaamisriskiä silloin, kun saamisen käsittely on kesken oikaisu- tai muutoksenhakuviranomaisessa. Tarkoitus ei kuitenkaan ole, että vakuus vaadittaisiin automaattisesti. Harkittaessa vakuuden asettamisen tarpeellisuutta huomiota tulisi kiinnittää velallisen toiminnan luonteen lisäksi myös muun muassa saatavan määrään. Jo annettua kiello- tai keskeytysmääräystä olisi mahdollista myöhemmin muuttaa niin, että velalliselta vaadittaisiin vakuus, jos näyttää siltä, että veron tai muun saamisen perintä tai täytäntöönpano vaarantuu kiello- tai keskeytysmääräyksen vuoksi.

Esimerkiksi silloin, kun velallinen ei voi asettaa vakuutta, olisi mahdollista menetellä niin, että ulosottolain 9 luvun 15 §:n 1 momentin nojalla omaisuuden ulosmittaus sallitaan, mutta kielletään sen myyminen ja varojen tilittäminen. Ulosottomies voi jättää

ulosmitatun omaisuuden merkittynä velallisen haltuun ulosottolain 4 luvun 17 §:n nojalla. Ulosottolain 4 luvun 30 §:n mukaan ulosmittaus aiheuttaa vallintarajoituksen eli velallinen ei saa hävittää taikka velkojan vahingoksi luovuttaa eikä pantata ulosmitattua omaisuutta tai muutoin määrätä siitä. Veroulosottolain 11 §:n 3 momentin mukaan jos viiden vuoden vanhentumisajan kuluessa saamisen perimiseksi on toimitettu ulosmittaus, vanhentumisajan umpeen kuluminen ei estä maksun saamista ulosmitatuista varoista.

Lisäksi ehdotetaan, että velallisella olisi aina mahdollisuus saada muutoksenhakua tai oikaisuvaatimusta tutkivalta viranomaiselta ulosoton kielto- tai keskeytysmääräys silloin, kun hän haluaa asettaa vakuuden saatavasta. Periaate on sama kuin ulosottolain 3 luvun 7 §:ssä, jonka mukaan velallinen voi estää täytäntöönpanon asettamalla niin sanotun torjuntavakuuden päätaessa alioikeuden päätöstä täytäntöön ennen kuin se on tullut lainvoimaiseksi.

Käytännössä veroasioissa jo nykyisinkin valtaosa kielto- tai keskeytyspyynnöistä hyväksytään. Näin ollen veroulosottolain 9 §:n 1 momentin sanamuodon muuttaminen kielto- tai keskeytysmääräyksen antamisen osalta aikaisempaa sallivampaan suuntaan ei merkinne jyrkkää muutosta nykykäytäntöön. Jossain määrin sen voidaan kuitenkin olettaa ehkäisevän tilanteita, joissa kielto- tai keskeytyslakemus olisi nykyisin voimassa olevien säännösten nojalla hylätty, mutta verotusta myöhemmin olennaisesti muutetaan verovalituksen annettulla päätöksellä. Myös oikeus saada täytäntöönpano kaikissa tilanteissa torjutuksi vakuuden asettamisella on omiaan parantamaan velallisen oikeusturvaa suoraan ulosottokelpoisten saatavien perinnässä. Tämä koskee erityisesti tilannetta, jossa valituksen tai oikaisuasian menestymisen mahdollisuuksista vallitsee eri näkemys muutoksenhakijan ja asiaa käsittelevän viranomaisen kesken.

Vakuus tulisi sekä täytäntöönpanon kielto- että keskeytystilanteessa asettaa ulosottomiehelle. Toinen vaihtoehto olisi ollut ehdottaa, että silloin, kun ulosottoasia ei vielä ole viireillä ja ulosottoon ryhtyminen saatavan perimiseksi kielletään, vakuus asetettaisiin veronkantoviranomaisille samaan tapaan kuin myönnettäessä lykkäystä veronmaksamiseen. Koska kuitenkin ulosoton kielto- ja keskeytysmääräysten merkityssisältö usein samastetaan, saattaisi vallita epäselvyyttä siitä,

kenelle vakuus on kulloinkin asetettava. Kun ehdotettu laki lisäksi koskee muitakin kuin verosaamia, ehdotetaan, että myös silloin, kun täytäntöönpano kielletään, vakuus asetettaisiin ulosottomiehelle. Koska kuitenkin asianosaisella ei olisi intressiä asettaa vakuutta ennen kuin vastapuoli, esimerkiksi verottaja, hakee ulosottoa, sitä ei yleensä tulisi asettaa ennakkolisesti. Vasta siinä vaiheessa, kun ulosottoasia tulee vireille, asianosaisen, jonka pyynnöstä valitus- tai oikaisuviranomaisen on kieltänyt täytäntöönpanon, tulisi asettaa vakuus estääkseen ulosottointien käynnistymisen. Nykyiset suhteellisen alhaiset asiamäärät viittaavat siihen, että vakuuksien arviointi ja vastaanottaminen ei tulisi kohtuuttomasti työllistämään ulosotoviranomaisia.

Se, mitä edellä on todettu vakuuden asettamisesta ulosottomiehelle, ei esimerkiksi verosaatavan osalta estäne menettelemästä siten, että verovelvollinen asettaa vakuuden veroviranomaiselle, joka vakuuden saatuaan luopuu hakemasta ulosottoa. Veroviranomaiset ottavat nykyisinkin vakuuksia vastaan veronmaksun lykkäysasioissa.

Jos täytäntöönpano kielletään tai määrätään keskeytettäväksi, on asiassa toimitettu ulosmittaus ehdotuksen mukaan peruutettava, milloin muutoksenhakemusta tai oikaisuvaatimusta käsittelevä viranomainen niin määrää. Sääntely vastaa ulosottolain 3 luvun 12 §:n 2 momentissa omaksuttua. Kuten edellä on todettu, vakuuden vaatimiseen nähden vaihtoehtoinen menettely on pysyttää jo toimitettu ulosmittaus tai sallia omaisuuden tuleva ulosmittaaminen. Jos kuitenkin kysymyksessä on esimerkiksi vaihto-omaisuuden ulosmittaus, saattaa muutoksenhakijan tai oikaisuvaatimuksen esittäjän intressien mukaista olla vakuuden asettaminen ja ulosmittauksen peruuntuminen.

2.2. Sovellettaviksi tulevat ulosottolain säännökset

Muilta osin tulisivat ehdotetun viittaussäännöksen perusteella sovellettaviksi ulosottolain 9 luvun keskeyttämistä koskevat säännökset, jotka koskevat keskeyttämistä ulosottovalituksen ja täytäntöönpanoriidan perusteella. Sääntely vastaisi tältä osin ulosottolain 3 luvun 12 §:n 2 momenttia, jossa on vastaava viittaus ulosottolain 9 lukuun.

Ehdotettu viittaus ulosottolain 9 luvun 14 §:ään merkitsi muun muassa, että kes-

keytysmääräys voitaisiin antaa paitsi asianosaisen pyynnöstä myös viran puolesta. Määräys voitaisiin antaa väliaikaisesti vastapuolta kuulematta.

Viittaus ulosottolain 9 luvun 15 §:n 1 momenttiin merkitsisi sitä, että myös veroulosottoasioissa voitaisiin soveltaa ulosottolain joustavia säännöksiä, jotka koskevat keskeytysmääräyksen sisältöä. Veroulosottolain 9 §:n 1 momentin mukaan saamisen ulosottaminen voidaan kieltää joko kokonaan tai joltakin osin. Näin voitaisiin menettellä ehdotuksenkin mukaan. Täytäntöönpano voitaisiin näin ollen kieltää tai keskeyttää joko kokonaan tai jonkin määräyksen tai esineen tai omaisuuden osalta. Kielto- tai keskeytysmääräyksessä voitaisiin myös rajoittaa määrää, jonka osalta ulosotto on mahdollinen taikka sallia omaisuuden ulosmittaus, mutta kieltää omaisuuden myynti tai kertyneiden varojen tilitys. Kuulutettua huutokauppaa koskevat ulosottolain 9 luvun 15 §:n 1 momentin mukaan tavanomaista tiukemmat keskeyttämisen ehdot. Mainitun pykälän 2 momentissa olevat täytäntöönpanon peruuttamista koskevat säännökset eivät tulisi sovellettaviksi.

Viittaus ulosottolain 9 luvun 16 §:n 1 momenttiin ei ehdoteta, koska veroulosottolain 10 §:n 2 momentissa on säännös, joka koskee keskeytysmääräyksen voimassaoloa. Keskeytysmääräyksen antaja voi peruuttaa määräyksen, muuttaa sitä tai antaa uuden määräyksen. Tämä ulosottolain 9 luvun 16 §:n 2 momentista ilmenevä periaate on voimassa nykyisinkin myös veroulosottoasioissa.

Ulosottolain 9 luvun 17 §:ssä säädetään, että keskeytysmääräyksen antajan on heti ilmoitettava määräyksestä ja siinä tapahtuneista muutoksista asianomaiselle ulosottomiehelle. Tätä säännöstä ei kuitenkaan sovellettaisi, koska ilmoittamisesta on säännökset verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin annetun asetuksen (368/1961), jäljempänä *veroulosottoasetus*, 9 ja 10 §:ssä. Veroulosottoasetuksen 9 §:n 1 momentin mukaan valitusviranomaisen, jolle ulosottomiehen veroulosottolain 9 §:n 4 momentin mukaisesti lähettämä keskeytyshakemus on saapunut, on annettava sitä päätöksensä ja lähetettävä se ulosottomiehelle 30 päivässä. Myös saamisen määräämistä tai maksuunpanoa koskevasta päätöksestä on lähetettävä tällöin ulosottomiehelle jäljennös. Jos sen sijaan täytäntöönpano kielletään ilman ulosot-

tomiehelle tehtyä keskeytyshakemusta, kiellon antaneen viranomaisen on veroulosottoasetuksen 10 §:n mukaan viipymättä ilmoitettava siitä kantoviranomaiselle, jonka tulee antaa kiellosta tieto sille viranomaiselle, jonka perittävänä vero tai maksu on.

Ehdotettu viittaus ulosottolain 9 luvun 18 §:ään merkitsee sitä, että ulosottomies saatuaan ilmoituksen täytäntöönpanon kieltämisestä tai keskeyttämisestä toimii sen mukaisesti. Ulosottomies ei kuitenkaan saa kieltää tai keskeyttää täytäntöönpanoa ennen kuin asianosainen on asettanut vakuuden, jos kiellon tai keskeyttämisen ehdoksi on määrätty vakuuden asettaminen. Täytäntöönpanossa jo suoritettut toimet pysyvät voimassa, jollei keskeytyspäätöksessä ole määräystä niiden peruuttamisesta.

2.3. Ehdotuksen soveltamisala

Ehdotetut säännökset tulisivat verotusta ja ennakkoiperintää koskevien asioiden lisäksi koskemaan kaikkia niitä saatavia, jotka ovat perimiskelpoisia ilman tuomiota ja päätöstä siten kuin veroulosottolaissa säädetään. Tällaisia ovat erilaiset julkiset maksut. Lisäksi soveltamisalaan tulevat muut sellaiset julkisoikeudelliset tai siihen rinnastettavat rahasaamiset, jotka lain tai asetuksen nojalla saadaan ulosottaa ilman tuomiota tai päätöstä. Viittaus veroulosottolakiin on lukuissa säädöksissä. Muutoksenhakeminen tai perustealitituksen tekeminen näistä saatavista on kuitenkin suhteellisen harvinaista.

2.4. Ehdotuksen merkitys konkurssiin asettamisen kannalta

Konkurssisäännön (31/1868) 6 §:n 1 momentin mukaan velkojan tulee näyttää, että hänellä on "selvä ja riidaton saatava". Tätä konkurssisäännön kohtaa on oikeuskäytännössä tulkittu niin, että verosaamista on pidetty selvänä ja riidattomana, vaikka verovelvollinen on valittanut eikä valitusta vielä ole lainvoimaisella päätöksellä ratkaistu. Verotuksen oikeusturvayöryhmä on kiinnittänyt tähän huomiota välimuistiossaan ja todennut, että jos tuomioistuimet systemaattisesti pitävät lainvoimaa vailla olevia verosaamia selvinä ja riidattomina ja niiden perusteella asettavat verovelvollisia konkurssiin, on verovelvollisilla kiistämättä oikeus-suojan tarvetta.

Jos saamisen täytäntöönpano kielletään tai

määrätään keskeytettäväksi saamisen määräämistä tai maksuunpanoa koskevan valituksen, perustevalituksen tai oikaisuvaatimuksen yhteydessä, saamista ei voida pitää konkurssisäännössä edellytetyllä tavalla selvänä ja riidattomana eikä velallista voida yksin muutoksenhaun alaisen saatavan perusteella asettaa konkurssiin. Jos velallinen on hakenut täytäntöönpanon kieltämistä tai keskeyttämistä, tuomioistuim voi lykätä konkurssiin asettamista kunnes pyyntö on ratkaistu. Jos on vaarana, että lykkääminen heikentää velkojan asemaa, velkoja voi hakea turvaamistoimen määräämistä. Konkursisäännön uuden 6 a §:n mukaan jos konkurssihakemuksen hyväksymiselle ilmeisesti on perusteet, konkurssihakemusta käsittelevä tuomioistuim voi ennen kuin konkurssiin asettamisesta on päätetty, määrätä erilaisista turvaamistoimista. Turvaamistoimena voidaan esimerkiksi panna velallisen omaisuutta takavarikkoon velkojille omaisuudesta kertyvän jako-osuuden turvaamiseksi.

Täytäntöönpanokieltoa tai keskeyttämistä koskeva määräys perustuisi ehdotuksen mukaisesti siihen, että kaikissa muissa tapauksissa kuin niissä, joissa valitus on ilmeisen aiheeton, ulosotto ja myös konkurssiin asettaminen estyy. Näin ollen velallisen oikeusturvaa voitaneen yleensä pitää tyydyttävänä. Velallinen voi lisäksi ehdotuksen mukaan viranomaisen mielipiteestä riippumatta saada täytäntöönpanon kielletyksi tai keskeytetyksi ja konkurssin torjutuksi asettamalla saatavasta vakuuden.

Tilanteessa, jossa ulosottoasia ei vielä ole vireillä, mutta esimerkiksi verottaja hakee velallista konkurssiin, ulosottomiehen olisi otettava täytäntöönpanon kieltomääräyksen ehdoksi asetettu vakuus vastaan, jolloin kieltomääräys astuu voimaan ja estää konkurssiin asettamisen.

3. Esityksen vaikutukset

Ehdotuksella ei ole taloudellisia tai organisatorisia vaikutuksia viranomaistoiminnan

kannalta. Kielto- ja keskeytysmääräyksiin liittyvien vakuuksien asettaminen ulosottoviranomaiselle saattaa jonkin verran lisätä ulosottomiesten työmäärää.

4. Asian valmistelu

Esitys on valmisteltu oikeusministeriössä virkatyönä.

5. Riippuvuus muista esityksistä

Esityksellä on liittymäkohtia eduskunnan käsiteltävänä olevaan hallituksen esitykseen laeiksi verotusmenettelystä annetun lain ja ennakkoperintälain 27 §:n muuttamisesta (HE 53/1998 vp). Molemmat esitykset liittyvät verovelvollisen oikeusturvaongelmien lieventämiseen. Verotuksen oikeusturvatyöryhmän välimuistio ja siitä saadut lausunnot ovat osaltaan molempien esitysten pohjana.

6. Voimaantulo ja siirtymäsäännös

Laki ehdotetaan tulemaan voimaan ensi tilassa.

Ehdotettua lakia sovellettaisiin sellaisiin säännönmukaisiin valituksiin, perustevalituksiin ja oikaisuvaatimuksiin, jotka ovat tulleet vireille lain voimaantulon jälkeen. Näin vältetään eri muutoksenhakuinstansseissa vireillä olevissa asioissa täytäntöönpanon kieltämisen ja keskeyttämisen pakollinen uudelleenarkinta.

Jos asianosainen kuitenkin esittää vireillä olevassa asiassa uuden kielto- tai keskeytysshakemuksen, asiaa käsittelevä viranomainen voinee nykyisin voimassa olevan väljäisältöisen kielto- ja keskeytyslainsäädännön ja veroulosottolain 2 §:ssä olevan viittauslainsäädännön nojalla päätyä ehdotetun lain mukaiseen järjestelyyn.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin annetun lain 9 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin 29 päivänä kesäkuuta 1961 annetun lain (367/1961) 9 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on laissa 1633/1991, seuraavasti:

9 §

Viranomainen, joka käsittelee saamisen määräämistä tai maksuunpanoa koskevaa säännönmukaista valitusta tai perustevalitusta taikka verotusta tai ennakkoiperintää koskevaa oikaisuvaatimusta, voi kieltää saamisen ulosottamisen tai määrätä sen keskeytettäväksi, jollei valitus tai oikaisuvaatimus ole ilmeisen aiheeton. Kiellon tai keskeyttämisen ehdoksi voidaan määrätä, että hakemuksen esittäjän on asetettava ulosottomiehelle vakuus saamisen maksamisesta, jos saamisen perintä tai ulosottaminen muutoin saattaisi vaarantua. Jos täytäntöönpano määrätään keskeytettäväksi, asiassa toimitettu ulosmittaus on peruutettava, milloin muutoksenhakemusta tai oikaisuvaatimusta käsittelevä viranomainen niin määrää. Muilta osin täytäntöönpanon kieltämisestä ja keskeyttämi-

sestä on soveltuvin osin voimassa, mitä ulosottolain 9 luvun 14 §:ssä, 15 §:n 1 momentissa, 16 §:n 2 momentissa ja 18 §:ssä säädetään. Sen estämättä, mitä edellä säädetään, muutoksenhakemusta tai oikaisuvaatimusta käsittelevän viranomaisen on kiellettävä saamisen ulosottaminen tai määrättävä se keskeytettäväksi, jos hakemuksen esittäjä haluaa asettaa vakuuden saatavan maksamisesta.

— — — — —
Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä
kuuta 199 .

Tätä lakia sovelletaan oikaisuvaatimuksiin, säännönmukaisiin valituksiin ja perustevalituksiin, jotka tulevat vireille tämän lain voimaantulon jälkeen.

Helsingissä 5 päivänä kesäkuuta 1998

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Oikeusministeri *Jussi Järventaus*

Laki

verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin annetun lain 9 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin 29 päivänä kesäkuuta 1961 annetun lain (367/1961) 9 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on laissa 1633/1991, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

9 §

Viranomainen, joka käsittelee saamisen määräämistä tai maksuunpanoa koskevaa säännönmukaista valitusta tai perustevalitusta taikka verotusta tai ennakoperintää koskevaa oikaisuvaatimusta, voi, jos aihetta siihen ilmenee, kokonaan tai joltakin osin kieltää saamisen ulosottamisen tai määrätä sen keskeytettäväksi.

Viranomainen, joka käsittelee saamisen määräämistä tai maksuunpanoa koskevaa säännönmukaista valitusta tai perustevalitusta taikka verotusta tai ennakoperintää koskevaa oikaisuvaatimusta, voi *kieltää saamisen ulosottamisen tai määrätä sen keskeytettäväksi, jollei valitus tai oikaisuvaatimus ole ilmeisen aiheeton. Kiellon tai keskeyttämisen ehdoksi voidaan määrätä, että hakemuksen esittäjän on asetettava ulosottomiehelle vakuus saamisen maksamisesta, jos saamisen perintä tai ulosottaminen muutoin saattaisi vaarantua. Jos täytäntöönpano määrätään keskeytettäväksi, asiassa toimitettu ulosmittaus on peruutettava, milloin muutoksenhakemusta tai oikaisuvaatimusta käsittelevä viranomainen niin määrää. Muilta osin täytäntöönpanon kieltämisestä ja keskeyttämisestä on soveltuvin osin voimassa, mitä ulosottolain 9 luvun 14 §:ssä, 15 §:n 1 momentissa, 16 §:n 2 momentissa ja 18 §:ssä säädetään. Sen estämättä, mitä edellä säädetään, muutoksenhakemusta tai oikaisuvaatimusta käsittelevän viranomaisen on kielletävä saamisen ulosottaminen tai määrättävä se keskeytettäväksi, jos hakemuksen esittäjä haluaa asettaa vakuuden saatavan maksamisesta.*

Tämä laki tulee voimaan päivänä
kuuta 199 .

Tätä lakia sovelletaan oikaisuvaatimuksiin, säännönmukaisiin valituksiin ja perustevalituksiin, jotka tulevat vireille tämän lain voimaantulon jälkeen.

